

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/1089.**

Benyújtás dátuma: **2022-09-09 19:51**

Parlex azonosító: **VPI8L9BU0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Varga Judit, igazságügyi miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Hajlandó végre az Igazságügyi Minisztérium érdemben foglalkozni a legfőbb ügyész és az ügyészség működését meghatározó problémákkal?**"

Dr. Répássy Róbert

államtitkár

Igazságügyi Minisztérium

Tisztelt Államtitkár Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. §-ában foglaltak szerint Dr. Varga Judit miniszterhez benyújtott, "Nem gondolja, hogy a facebookozás helyett inkább a legfőbb ügyész elfogadhatatlan gyakorlatával kellene foglalkoznia?" című, K/875. számú írásbeli kérdésemre – a miniszter megbízásából – adott válaszával kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatom:

Sajnálattal állapítottam meg, hogy a pragmatikus megközelítésben, konkrét szervezeti, szakmai, alkotmányjogi, büntető eljárásjogi kérdéseket érintő, az ügyészség Alaptörvényben is rögzített közjogi feladat és hatáskörével, munkájával és működésével kapcsolatban, továbbá a legfőbb ügyész státuszának, hatáskörének, felelősségének, a szervezet diszkrecionális vezetőjeként személyén keresztül az ügyészség Országgyűlés által történő ellenőrizhetőségének kérdéseiben és az ezzel kapcsolatos problémák vonatkozásában feltett kérdésemre adott válaszában mindezek érdemi, tartalmi, szakmai és tételesen kifejtett indoklással történő megválaszolása helyett néhány kifejezett tévedés és szándékos csúsztatás mellett a köz érdekében fellépni és eljárni köteles,

közpénzből fizetett államtitkári feladatkört nyilvánvalóan összetévesztve a politikusi szerepkörrel csak egyoldalú, politikai utalásoktól sem mentes hangvételű válaszban reagált.

Másképp fogalmazva szakmai és szervezeti érvekkel és indokokkal történő alátámasztás nélkül, egyoldalú megközelítésben egyértelműen a legfőbb ügyész védelmére kelt anélkül, hogy a részletesen kifejtett, megindokolt és logikus érvekkel alátámasztottan bemutatott problémákat bármilyen konkrét szakmai, vagy jogi érveléssel vagy indoklással megcáfolta volna.

Talán egyet tudunk érteni abban, hogy a politikai hangvételű vagdalkozás a szakmai és jogdogmatikai problémára nem válasz, mert azt semmilyen formában nem oldja meg és a diszkrpanciákat sem jogorvosolja.

A korábbi kérdésemben részletesen kifejtett érveket semmilyen módon nem cáfolja az ön válaszában leírt azon állítás, hogy az ügyészség 2020. évi tevékenységéről szóló beszámolót az Országgyűlés többsége elfogadta.

Ez nemcsak a legfőbb ügyész éves beszámolójával kapcsolatban van így, hanem minden más, a kormánypárti többség által minden jogállami és demokratikus alkotmányos alapelvet sértő módon, érdemi egyeztetés, konzultáció és kompromisszum nélkül akár az Alkotmánybíróságba, akár a Kúriára és az igazságszolgáltatás szervezetének több más kulcspozíciójába egyoldalú döntéssel megválasztott többi vezető tisztségviselő munkájának értékelésével kapcsolatban is.

Szakmailag súlytalan érv, hogy a beszámolót az Országgyűlés elfogadta akkor, ha a korábban egyértelműen Fidesz kötődésű legfőbb ügyészt az ellenzék következetes és egyöntetű tiltakozása ellenére a kormánypárti többség megválasztotta, mert ebből logikusan és egyértelműen következik a Fidesz kormány és az általa képviselt parlamenti többség szemlélete és gyakorlata alapján az is, hogy az így megválasztott tisztségviselők formális lózungokat, kliséket és általánosságokat tartalmazó éves beszámolóját mindig futószalagszerűen, automatikusan, bármilyen érdemi kritikai vizsgálat, ellenőrzés, vagy vita nélkül nyomatékos bólogatással mindig elfogadják.

Arról sem vagyok meggyőződve, hogy minden kormánypárti képviselő egyetért az ön által általánosítva leírt véleménnyel, vagyis, hogy a képviselők többsége nem osztja az én szakmai véleményemet.

De ettől függetlenül is fontos kiemelni, hogy abban az esetben sem fölöslegesek, szakszerűtlenek, értelmetlenek, céltalanok és főleg nem megalapozatlanok azok a felvetések amiket megfogalmaztam, mert a tények makacs dolgok és azokat önmagában még az sem cáfolja, ha igaz az az állítás, hogy ezt csak a képviselők kisebbsége gondolja így.

Összefoglalva tehát ezzel az állításával szakmailag semmilyen módon nem cáfolta meg a legfőbb ügyész státusza és működése vonatkozásában felvetett problémákat és egyben nem adott semmilyen érdemi választ mindazokra a kérdésekre, amiket szintén logikusan levezetett jogi érveléssel rögzítettem.

Megállapítom azt is, hogy mivel a válaszában megkerülte az érdemi érvekkel alátámasztott

álláspontjának kifejtését, így az ezzel kapcsolatban leírtak alapján sem az ön, sem a miniszter, sem a kormányzat, sem az Igazságügyi Minisztérium tényleges konkrét és érdemi szakmai álláspontját nem tudtam megismerni.

Fontos érvként kívánom rögzíteni továbbá, hogy a válaszában a legfőbb ügyész beszámolójának elfogadásával kapcsolatban leírtak továbbá azért is megalapozatlanok, mert a jelenlegi ügyészségi szervezeti struktúra kialakításában annak sem lenne semmilyen, a legfőbb ügyész státuszára, közjogi helyzetére, munkájára, vagy személyére kiható következménye, ha az Országgyűlés többsége az általa benyújtott, az ügyészségi szervezet éves munkájáról szóló beszámolót esetleg nem fogadná el.

A beszámoló elfogadásának sem a legfőbb ügyész pozíciójára, sem az ügyészség szervezeti struktúrájára, sem a munkavégzésére nincs semmilyen, még csak formális kihatása, vagy bármilyen következménye sem.

Másrészt pedig az általam leírt probléma részben a legfőbb ügyész legutolsó, ön által hivatkozott éves beszámolójának elfogadása után, vagyis 2021. decembert követő időszakban keletkezett és jelenleg is folyamatosan alkalmazott gyakorlatként fennáll, ezért ebből a szempontból is minden tekintetben valótlán és alaptalan az a hivatkozás, hogy a legfőbb ügyész beszámolójának tavalyi elfogadásával az ügyészség vonatkozásában minden általam felvetett kérdés problémamentesen rendben van.

Külön is felhívnam a figyelmét arra, hogy a válaszában írtak azért minősíthetők durván szándékos csúsztatásnak, mert a legfőbb ügyész beszámolója az általam felvetett alkotmányjogi, közjogi, személyzeti, szervezeti, strukturális és szakmai kérdések többségével egyáltalán nem foglalkozik, ebből következően a beszámolóban egyáltalán nem tárgyalt, vagy nem is érintett kérdéskörök vagy problémák vonatkozásában az ön által hivatkozott anyag és annak elfogadása az általam felvetett kérdések megválaszolásával kapcsolatban ab ovo tökéletesen irreleváns.

A legfőbb ügyész éves beszámolója ugyanis, mint azt nyilván ön is tudja nem foglalkozik az ügyészség egyértelműen következetesen törvénysértőnek mondható szakmai joggyakorlatának problémáival, a speciális szervezeti és strukturális felépítésből fakadó diszfunkciókkal, a legfőbb ügyész státuszának és személyének komplexen összekapcsolt problémáival, a méltatlanság, a mentelmi jog, a felelőtlenség és az érdemi ellenőrizhetetlenség kérdéseivel sem.

Mivel ezeket a kérdéseket a beszámoló egyáltalán nem érinti, ebből következőleg a beszámoló elfogadásával ezekkel a problémákkal kapcsolatban nem megalapozott az ön érvelése arra vonatkozóan sem, hogy velem szemben a képviselők többsége az ügyészség működésével a beszámoló elfogadásával kimutatva kifejezetten egyetért és azt minden vonatkozásban rendben lévőnek találja.

Mindezek alapján fenntartom és megismétlem a korábban kifejtett azon szakmai álláspontomat, hogy túrhetetlen, megengedhetetlen és jogállamban elfogadhatatlan a legfőbb ügyész következetesen alkalmazott azon törvénysértő gyakorlata, hogy az országgyűlési képviselők által benyújtott írásbeli kérdéseket következetesen kizárólag feljelentésnek tekinti és nyilvánvalóan

konkrét szakmai állásponttal kialakított utasítással az általa vezetett alárendelt szervezeti egységhez továbbítja azzal, hogy ezt követően a kérdést ott feljelentésként bírálják el.

Ezáltal a legfőbb ügyész szándékosan a kötelességét megszegve akadályozza a képviselői munkavégzést és közvetett, áttételes folyamatban az országgyűlési képviselők által a közpénzből működtetett ügyészségi szervezet demokratikus és jogállami ellenőrzését.

Ugyanígy elfogadhatatlan és megengedhetetlen az, hogy a legfőbb ügyész veszi magának a bátorságot ahhoz, hogy az Alaptörvény, az ügyészségi törvény és a büntetőeljárás törvény konkrét szabályainak komplexen történő megsértésével az országgyűlési képviselő által a feladatkörébe tartozó konkrét kérdéseket teljeskörűen, maradéktalanul, tételesen, tartalmilag, érdemben, és pontosan nem válaszolja meg, hanem azokból tetszése szerint szubjektíve szelektálva válogat.

Ez az értelmezés és a joggyakorlat továbbá azért is törvénysértő, mert nyilvánvalóan szintén szándékos megközelítésből ezzel a megoldással a feljelentés elutasítását követően minden további esetleges jogorvoslatot is kizár az adott konkrét közérdeklődésre számot tartó és az országgyűlési képviselő által felvetett ügyben.

Az ügyészségi szervezet téves döntéseiért, törvénysértő, szakszerűtlen és hibás intézkedéseiért a jelenlegi ügyészségi struktúra alapján az ügyészségi szervezetet egyszemélyi, indoklási kötelezettség nélküli, szubjektív, döntésében megkérdőjelezhetetlen módon vezető legfőbb ügyész semmilyen módon nem kérhető számon, így jelenleg a közpénzből működő és alapvető közhatalmi jogosítványokat gyakorló ügyészségi szervezetet vezető legfőbb ügyész felelőtlen és érdemben a munkája szakmailag is ellenőrizhetetlen.

Mindez pedig azt eredményezi, hogy az ügyészségi szervezet munkája általában is áttekinthetetlen, követhetetlen és sem az érdemi döntései, sem annak indokai, sem a szervezeti működés sarkalatos kérdései vonatkozásában nem transzparens.

Ugyanígy probléma az is, hogy az ügyészséget tökéletes egyszemélyi hierarchiában irányító, konkrét indoklási kötelezettség nélküli utasítási joggal vezető legfőbb ügyész aproximatíván explicite felelősségre vonhatatlan, mert a jelenlegi szabályozás szerint saját maga kérhetné a mentelmi jogának felfüggesztését, majd az Országgyűlés kétharmados döntéssel történt támogató döntése után, az általa irányított és vezetett apparátus részeként működtetett alárendelt ügyészségi szervezeti egység lenne kizárólagos hatáskörrel jogosult eljárni vele szemben.

Ráadásul úgy, hogy a vele szemben esetlegesen folytatandó eljárás alatt továbbra is változatlanul ő lenne ugyanannak az ügyészségnek az egyszemélyi vezetője, továbbá Magyarországon a törvényesség legfőbb őre, aki így saját maga felügyelné az ellene folyamatban levő eljárást, amiben még konkrét szakmai utasítást is adhatna.

Ez a jelenlegi hatályos szabályozás feltételrendszere jogilag tökéletesen abszurd, abszolút nonszensz, minden elemében Alaptörvény ellenes, továbbá civilizált jogi környezetben értelmezhetetlen és objektíve nonszensz eljárásrend.

Megértem, hogy a Fideszhez maximálisan lojális legfőbb ügyész személyének és pozíciójának védelme az önök egyoldalú elementáris érdeke, azonban ki lehet mondani azt is, hogy ez annyira kihívóan hibás, hogy az nemcsak a Holdról, hanem ez már a Marsról is szabad szemmel is kristálytisztán látható anomália.

A jelenlegi szabályozás szerint tehát érdemben a legfőbb ügyész azért felelőtlen, mert sem büntetőjogilag, sem munkajogilag, sem etikailag, sem fegyelmi vétség vonatkozásában a gyakorlatban effektíve nincs olyan fórum, szervezet, személy és processzus, amely alapján a döntéseiért, vagy azok elmaradásáért ténylegesen érvényesítve bármilyen formában személyesen számonkérhető lenne.

Az ügyészségi szervezet egy állam az államban, amit egy, a Fidesz többség által választott, korábban ugyanahhoz a politikai tömbhöz nyíltan kapcsolódó személyként dolgozó felelőtlen, számonkérhetetlen ember vezet, akinek a szubjektív, egyedi és mindenre kiterjedő, az ügyészség működését minden vonatkozásban konkrétan meghatározó döntéseit semmilyen formában nem kell megindokolnia és senkinek nem kell vele elszámolnia.

Önök szerint akkor ez így ma a tökéletes nemzeti magyar jogállam, aminek a felépítése és a működése természetesen minden vonatkozásban annyira tökéletes, hibátlan, harmonikus, szakszerű, demokratikus, objektív, gördülékeny és világszínvonalú, hogy az egyébként a mi jogrendszerünk sarokpontjainak kialakításában és a szabályozás fundamentumaiban tradicionálisan mintaként alapul vett jogelveket, jogrendszert és szabályozásokat több száz évvel ezelőtt felépített és azóta is töretlenül, demokratikusan és kiegyensúlyozottan működő államokat tömörítő Európai Unió is példát vehetne róla és megirigyelhetné!

Ugyanilyen további probléma a legfőbb ügyész méltatlansága, amit az ügyészségi törvény minden konkrét részletes szabályok nélkül csak odavetett és így tartalmilag jogilag értelmezhetetlen formában határoz meg.

Nincsen pontos és részletes szabályozás arra sem, hogy a legfőbb ügyész méltatlansága tartalmilag, összetételében, elemeiben érdemben mit jelent, ez mikor, hogyan fordulhat elő és ebben az esetben ezt pontosan ki, hogyan vizsgálja ki, állapítja meg, ki, mit, hogyan kezdeményez és az ezzel kapcsolatos érdemi döntés meghozatalára milyen formában kerülne sor.

Mindezek a hiányosságok kiküszöbölése, kivizsgálása és az ezzel kapcsolatos érdemi válaszok megadása nélkül rögzíthető, hogy jelenleg, ma Magyarországon a legfőbb ügyész és az ügyészségi szervezet a jogállami elvárásokkal szemben abszolút invazív és inverz módon működik.

A legfőbb ügyész diszkrecionális, szubjektív és kontraszelektív döntéseivel terhelten szakmailag is önkényesen hozott érdemi döntésekkel dolgozik, az ügyészség strukturálisan diszfunkciókkal teli kontraproduktív szervezet, ami törvénysértésekkel, szakmai tévedésekkel és hibákkal teli munkavégzéssel működik.

Álláspontom szerint a zsenialitásra alapozó önmagvalósító pótcselekvés helyett ideje lenne érdemben foglalkozni a legfőbb ügyész és az ügyészség működését meghatározó problémákkal.

A fentiek alapján kérdezem, hajlandó végre az Igazságügyi Minisztérium érdemben foglalkozni a legfőbb ügyész és az ügyészség működését meghatározó – a fentiekben részletesen vázolt – problémákkal?

Budapest, 2022. szeptember 9.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes

Demokratikus Koalíció